

MAXIMILIANVS

HENRICVS

DEI ET APOSTOLICÆ

SEDIS GRATIA

Archiepiscopus Coloniensis, Sacri Romani Imperii Princeps Elector, per Italiam Archi-Cancellarius, & Sedis Apostolicæ Legatus Natus, Episcopus ac Princeps Hildesienfis, & Leodiensis, Administrator Berchtesgadenfis & Stabulensis, Utriusque Bavarix, Superioris Palatinatus, Westphalix, Angarix & Bullonii Dux, Comes Palatinus Rheni, Landtgravius Leuchtenbergensis, Marchio Franchi-Montensis, Comes Loffensis, Longjensis & Hornensis, &c.

Venerabilibus Nobis in Christo dilectis ac devotis Ecclesiæ Nostræ Metropolitanæ Coloniensis Præposito, Decano & Capitulo, nec non Abbatibus, Præpositis, Archidiaconis, Collegiorum Decanis & Ruralibus, Capitulis & Canonicis, Commendatoribus, Prioribus, Guardianis, Rectoribus, Pastoribus, Sanctimonialium Præfectis, Plebanis & Curatis, cæterisque Civitatis & Diocesis Nostræ Coloniensis Clericis & personis Ecclesiasticis tam Regularibus quàm secularibus salutem in DOMINO sempiternam.

INTER cunctas sollicitudines, quibus Suprema Ecclesiæ Capita Sanctissimos nempe Pontifices Pastorale pressit olim, hodièque premit Officium, & debitum Apostolicæ servitutis astringit, illa præcipua est, ut Gregi Dominico ipsis supernâ dispositione commisso animarum cura non desit, ne illum lupus rapax, antiquus serpens, humani generis inimicus invadat, ejusque sanguis de ipsorum (quod absit) clamante Prophetâ manibus requiratur: proinde quantum ex alto permittitur, pacem inferere, scandala remove & jurgiorum materiam amputare nunquam non studuerunt, magno Ecclesiæ bono, maximo animarum fructu, quem Deus omnipotens, & clemens, cujus natura

Extrav. inter cunctas de privileg. inter Communes.

Execl. 3. v. 18. & 27.

P R Æ F A T I O.

S. Leo serm. 2. de Nativit. Domini. tura bonitas, cuius voluntas patientia, cuius opus misericordia, incremento uberiori porro amplificare dignetur.

S. Leo serm. 1. de Annivers. Nos quoque à tempore illo, quò nos divina bonitas ad Supremam Archidiceceos Colonienfis Cathedram nullo Nostro merito, sed ut mirabilem faceret gratiam suam, qui in eum tua merita contulit, in quo meritorum suffragia non invenit,

Cap. antiqua de privileg. Cap. magna de voto.

Sess. 24. de Reformat. cap. 2.

Cap. super specula ne Clerici vel Monachi. Cap. cum ex eo de elect. in 6. Clementina 1. de Magistris.

dignata est provehere, quò pallium, quod plenitudinis Officii Pontificalis insigne est, à Romano Pontifice recepimus; quò vinculo Pastoralis sollicitudinis Ecclesiæ Colonienfi ligari cœpimus, inter curas humeris Nostri incumbentes perpeti curâ revolvimus, ut sacræ & œcumenicæ Tridentinæ Synodo insistentes & Archi-Præsulum piissimæ memoriæ Antecessorum Nostrorum pluribus retrò seculis, imò proximè Decessoris Nostri Ferdinandi felicissimæ recordationis provido regimini inhærentes ea ubique in Ecclesiastica Nostri Jurisdictione spectaremus, quæ Dei gloriam, Ecclesiæ incrementum, Archidicecesani Ordinis & status Nostri honorem ac reverentiam, apud quascunque jurisdictioni Nostre subjectas animas promovere possent, ac proinde studiosissimè in id incumberemus, ut Dicecesin Nostram Divini Numinis favore in diebus Nostri videremus, uti erat in primævo suo flore, Ecclesiasticâ disciplinâ, quæ est morum ordinata correctio, & Regularum à Majoribus traditarum studiosa observatio, vigentem, sacris studiis, quæ post Dei cultum & inculpatos vitæ mores ad universalis Ecclesiæ regimen maximè necessaria sunt, coruscantem & omnis denique virtutis gloriâ rutilantem, hoc est, quod profectò desideranter exquirimus, ad id Nostre mentis sedulò destinamus affectum, ac circa illud diligenti studio & studiosâ diligentiam vigilamus, nec ambigimus, quin ad hujusmodi Nostri desiderium assequendum saluberrimorum statutorum sit expositio congrua, ipsorumque fidelis executio admodum opportuna.

Quapropter prout Archiepiscopalis Officii ratio exigit, communi bono prospicere volentes, ac periculis animarum, Ecclesiarumque Archiepiscopali Nostre jurisdictioni subjectarum dispendiis, congruis remediis (quantum Nobis ex alto conceditur) salubriter occurrere intendentes, bonos extimulare, errantes in viam veritatis reducere, lapsos erigere, omnes denique Deo, suâ Nobis cooperante gratiâ, lucrifacere consultum atque perutile duximus, ut ita in quibusdam Dicecesis Nostre locis, vel subditis incorrupta augetur Religio,

in

P R Æ F A T I O.

in aliis refrigescens Officii sui cura incenderetur, ut apud nonnullos, de quo dolemus ex intimis, extincta reviviscat Sanctarum Nostrarum Constitutionum debita observantia; Cum enim Sacri Canones tanquam Ecclesiastica vitæ amulles à Sanctissimis olim Pontificibus constituti, aliæque Sanctiones Apostolicæ Ecclesiæ Universalis latae omnibus omninò particularibus Ecclesiarum casibus, Provincialibus item ac Diocesanis consuetudinibus, peravitis ritibus speciatim providere omniaque particularia facta exhaurire nequaquam potuerint, hinc injunctæ Nobis debitum servitutis exsolcit, ut quæ ad Diocesi Nostram sollicitè & debitè gubernandam pertinent, uno ordine, succinctâ methodo, omnibus ac singulis cujuscunque in Hierarchia Nostra Ecclesiastica functionis, gradus aut status forent, sic definiremus, ut unanimi sensu suas quisque partes ita perageret, ne vel Hierarchiæ status, vel gradus Harmonia à quopiam turbari conspiceretur; Idque vel tantò magis humeris Nostris onus incumbere dignoscimus, quòd quorundam nimis rigidam, aliorum contrà nimis laxam in suo statu & gradu degeneri consuetudinem animadvertimus, ut vel discretionis sæpenumerò desit moderamen, vel proterva quædam prudentiæ & Religionis adsit exuberantia, ita ut dum consulere disciplinæ, ac opus virtutis exigere volunt, non compatibles naturæ, non æstimantes possibilitatem, austeriora decernant, quàm possit humana conditio sustinere, eaque præfigant, quæ non juvant, sed obstant ad meliora pergenti; Econtrà verò nonnulli perantiquis suis, ut ajunt, consuetudinibus (quæ tamen veriùs in hac parte corruptelæ dicendæ) pertinaciter insistant, adhæreantque, & effrenato quodam vivendi modo libitum pro licentia capientes, & per dissolutionis lubricum & sine ullo rationis imperio gradientes, neglectâ honestatis observantiâ, & gravitate Ecclesiasticæ Religionis abjectâ, vitam suam non sine Dei offensa, propriæ salutis dispendio, & pernicioso sæpè populi talia concipientis exemplo transigant unde fit, ut qui ad reformandos hujusmodi in Nobis subditis mores & actus solertiùs intendere debemus, eorum defectibus vel excessibus occurramus, Reformationisque accommodæ remedium apponamus. Insuper Ecclesiarum Regimen, & Deo consecratarum iisque appertinentium rerum usum, atque administrationem ita in quibusdam locis vacillare illubentes comperimus, ut Ecclesiæ plurimum damni, læsionis & ruinam ipsam sentire videantur,

S. Ambros.
in Psalm.
118.

S. Hieron.
in cap. 3. ad
Galat.

Cap. cum
tanto de
consuetud.

Innocentius
VI. in Bulla
ad Vilhelmum
Archiepisc.
Colon. que
inter ejusdem
status a
refertur
pag. 177.

P R Æ F A T I O.

ipsaque rerum Ecclesiasticarum administratio, non absque irreparabili damno pessum eat, & illud, quod Ecclesiis ultrò delatum est, negligatur; templaque, Altaria, Sacella sanctissimè olim consecrata, & magno à Majoribus studio extructa & ornata suis spolientur ornamentis; quæ profectò cùm animum Nostrum, ut par est, non mediocriter crucient, Prædecessorum Nostrorum tramitem secuti, ea quæ ab iisdem circa hæc salubriter decreta, renovare, & alia quæ ad rem hanc pertinere dignoscuntur, statuere, autoritate nostrâ Archiepiscopali debite cogitamus & resolvimus, neque reprehensibile judicari debet, si secundum varietatem temporum statuta quandoque varientur humana, præsertim cùm urgens necessitas, vel evidens utilitas id exposcit, quoniam ipse Deus ex his, quæ in veteri Testamento statuerat, nonnulla mutavit in novo. Præter hæc cùm nonnulli habentes temporale dominium, vel potestatis gerentes officium secularis libertatem & immunitatem Ecclesiasticam lædere ac minuere, tanquam honoris & privilegii Ecclesiarum invidi moliuntur, non attendentes, quòd, quamvis ad manutenendam immunitatem ac conservandam libertatem non modo Ecclesiarum: sed etiam Ecclesiasticarum personarum, eorumque qui in sortem Domini vocati, plurima tam Canonica, quàm legalia edita sint statuta, & diversæ etiam à diversis Nostris Antecessoribus, ac Majoribus super hoc provisiones emanarint, imò immunitas hæc Dei ordinatione constituta, nihilominus excrecente malitiâ quorundam, qui nomen Domini in vacuum recipere non formidant, & solo nomine se Christianos gloriantur, diversæ & innumerabiles tribulationes & injuriæ Ecclesiis & Ecclesiasticis personis frequenter & maximè his temporibus inferuntur; expedit quòd autoritate Nostrâ (quos omnium curam & tutelam Ecclesiarum habere convenit) contra talium ausus & conamina opportunum remedium apponatur, ut Ecclesiæ non minùs quàm ipsæ Ecclesiasticæ personæ, in plenitudine juris sui, & integritate libertatis lætentur, ac detestabilis nonnullorum audacia, & insolentium nefaria temeritas, propulsetur.

Et licèt per Dioccesin Nostram in obeundis & administrandis Sacramentis solerter observatus hætenùs sit ritus, in aliis quoque Sacramentalibus agendis, defunctorum humatione, justis persolvendis & similibus concors sit stylus & observantia; ipsorum tamen temporum vicissitudo, & quorundam iis minùs

Cap. non
debet de
consanguini-
tate &
affinis.

Cap. quia
de immu-
nit. Eccles.
in 6.

Engelbert.
Archiepisc.
Colon. in
præfat. sta-
tutorum
suorum
pag. 19.
Concil. Tri-
dent. sess.
25. de Re-
format.
c. 20.

Engelbert.
loc. cit. cap.
quia cit.

P R Æ F A T I O.

minùs probè servientium incidens negligentia, vel affectata incuria hoc etiam in genere quippiam vel obliterare, aut prædictorum rituum & avitarum consuetudinum faciem immutare facilè possent, quæ omnia sicut monet Apostolus, ut honestè & secundùm ordinem fiant, non tam utile, quàm expediens fuerit hujusmodi emerfuris defectibus anticipatè prospicere, quàm post vulneratam causam medelam investigare.

1. Cor. 14.
v. 40.

Nec minùs pro concredito grege quàm ejus Rectoribus juxta debitum ministerii Nostri Pastoralis onus, attentâ diligentia & diligenti attentione solliciti ac vigiles circa Prælatos, Parochos, Regulares, aliasque personas Ecclesiasticas cujuscunque gradus ac dignitatis, quos jurisdictionis Nostre & Autoritatis Archiepiscopalis quovis modo consortes esse volumus, sui quoque Officii commonefacere necesse duximus.

Proinde vos, qui Christo proximi esse debetis, qui in Clero ceu Duces & Principes ad abolendas subditorum maculas cæteris præeminetis, immaculatam & irreprehensibilem traducere vitam necesse est, ut is qui ex adverso est, vereatur nihil habens malum dicere de vobis. Si enim hi, qui in populo Dei eminent, potenti Spiritus Sancti virtute animati ac vegetati ab omni infirmitate sua convaluerint, ac salutari virtutum omnium unguento perfusi fuerint, fieri non potest, quin eorum virtus vicina membra corripiat, foveat & vegetet; nimirum ut quemadmodum unguentum illud, quod descendit in barbam Aaron, mox pervasit extremam vestimenti ejus oram, sic Christi bonus odor veraque pietas, ubi primos quosque Christiani populi Rectores eorumque Cooperatores invaserit, veraque sanctitatis gustu & fructu immutaverit, mutantur mox alii omnes horum autoritate, exemplo & vitæ merito, & de hoc dubitandum non esse monet Sacro-Sancta Tridentina Synodus; verè enim veræ virtutis cupidinem ingenerat visâ toties aliena virtus; Econtra verò, si ii, qui animabus curandis præpositi sunt, & oculi Episcoporum, ut loco ipsorum per Episcopatum prospicientes, quæ corrigenda viderint, corrigant, in jure appellantur, factis ipsis ac vitæ actionibus, quod est veluti perpetuum quoddam prædicandi genus, se muneri suo conformes non ostendant, scandalum poterit laicorum mentibus generari dicentium: ubi est Deus Clericorum? quod enim agitur à Prælati, in exemplum facile trahitur à subditis; juxta quod Dominus ad Moysen ait: si Sacerdos, qui est unctus, peccaverit, faciet delinquere popu-

Ad Tit. 2.
v. 8.

Octavius
Frangipannus Episcop.
Tricarvensis ad Ferdinandandum
Archiepiscopum
Colonien.
Coadjutorem.

Psal. 132.
v. 2. & 3.

Sess. 25. de
Reformat.
cap. 1.

Cap. adhuc
de offic. Archiepiscop.
Trid. loc.
cit.

Cap. magne de voto.

Levit. 4. v.

P R Æ F A T I O.

S. Greg. part. 3. Paf. cap. 5. lum. Quare Prælati & Pastores fcire debent, quia fi perverfa unquam perpetrant, tot mortibus digni funt, quot ad fubditos fuos perditionis exempla tranfmittunt, unde neceffe eft, ut tantò fe cautiùs à culpâ cuftodiant, quantò per prava, quæ faciunt, non foli moriuntur, fed aliorum animarum, quas pravis exemplis deftruxerunt, rei funt; bonis itaque fubditis bene vivere ad falutem fufficit, Prælati verò propria vita non fufficit, fic nempe integritas præfidentium falus eft fubditorum.

S. Bernard. ferm. 76. in Cant. Quapropter attendite vobis & pretiofo depofito, quod vobis concreditum eft, illudque infigne Chrifti verbum quod hinc difcedens, Petroque oviculas fuas committens, poft tertiam demùm dilectionis ftipulationem, promiffionemque uti ultimum elogium ac memoriale fideliffimè diligentiffimèque inculcavit, & mente & opere tenete, quod eft, pafce agnos

Joan. ult. v. 15. & 16. meos; ne fitis tanquam lupi rapaces, vulpeculæ vineam Domini demolientes, turpis lucri cupidi in ovile irrepentes, qui ut præclare loquitur S. Auguftinus, non quærunt JESUM propter JESUM, fed ut faturentur de panibus; quibus procul dubio illud, quod eft apud Ezechielem, dicitur: Væ Paftoribus

In Cap. 6. Joan. 34. Cap. 7. 2. Ifrael, qui pafcebant femetipfos. Verùm econtra illud Apo-

1. Pet. 5. à v. 2. ftolorum Principis paræneticum oculis & mentibus infigentes, pafcite qui in vobis eft, gregem Dei, providentes non coactè fed fpontanè, fecundùm Deum, neque turpis lucri gratiâ, fed voluntariè, neque ut dominantes in Cleris, fed forma facti gregis ex animo, & cum apparuerit Princeps Paftorum percipietis immarceffibilem gloriæ coronam; oportet proinde, ut qui in partem follicitudinis Noftre affumpti, & à Deo fortiffimo Zelote pofti eftis, quali Cuftodes in vineis, Zelo Zelantes affiftatis Nobis; Eftote in Paftorali veftro munere ftrenui, in exequendis hifce Decretis indefatigati, nam parum

Cap. periculoso 8. & quoniam de ftatu Regularium in 6. eft condere jura, nifi funt, qui ea debite executioni demandent; eftote veri Paftores, acerbas illas reprehenfiones horribilesque minas quas ignavis Paftoribus non minùs Propheti- cæ, quàm Evangelicæ & Apoftolicæ voces uniformi confenfu terribiliter intentant, vehementer horrete, quæ à vobis defiderantur, gnaviter adimplete, ut Dei iram declinare poffitis,

Heb. 10. v. 31. Pontificale Rom. tit. de Ordin. Presbyt. fcientes quòd fit horrendum incidere in manus Dei viventis, fit doctrina veftre fpiritualis medicina populo Dei, fit odor vitæ veftre delectamentum Ecclefiæ Chrifti, ut prædicatione atque exemplo ædificetis domum, id eft familiam Dei, quatenus nec Nos de veftre profectione, nec vos de tanti oneris fufcep-

ptione

P R Æ F A T I O.

tione damnari à Domino, sed remunerari potiùs mereamur.

Quæ quidem omnia & singula, cùm in Diœceseos Nostræ florem vigoremque non tantùm salutaria & utilia, verùm ad Ecclesiastici status, totiusque Cleri conservationem pernecessaria Nobis visa sint, officii commissi memores, jurisdictionisque Archiepiscopalis debitum exequi volentes, ad bona inferenda, prava evellenda, omnesque laudabiles constitutiones consuetudinesque Diœceseos Nostræ conformandas, & siquæ subditorum Nostrorum, super quorum universalem curam & custodiam fuimus constituti, neglectu sopita, temporumque iniquitate non nihil obfuscata sint, resuscitanda ac redintegranda, quod majores ac Prædecessores Nostri magno sæpè animarum fructu fecerunt, id etiam sub spe consimili à Nobis faciendum, præsertim in tanta rerum jam commemoratarum, quam deprehendimus apud nonnullos, varietate, non solùm utilissimum, sed etiam omninò necessarium judicavimus.

Idcirco Nos ex prænominatis, aliisque causis rationabilibus, quæ ad id animum Nostrum induxerunt de communi consilio pariter & assensu venerabilis Capituli Nostri Metropolitanæ universum Diœceseos Nostræ Clerum ad Diœceseos ejusdem Metropolitim Coloniam Agrippinam nuper congregari, Synodumque celebrari jussimus, prout tunc invocato Spiritus Sancti auxilio eandem effectivè celebravimus, cui etiam prout par erat, Archiepiscopali Nostrâ autoritate Nos ipsi præsedimus, eo fine ut succinctâ methodo, facili ordine, omnibus & singulis Diœceseos Nostræ, quorum intererat membris, toti que Clero palam faceremus, quid cuique in suo gradu, statu & ordine salubriter juxta ac utiliter observandum velimus, quod ut in oculis ac manibus pariter versaretur omnium, constitutiones Nostras Synodales autoritate Nostrâ prædictâ publici juris facere, & prælo committere decrevimus, & in hanc formam Reverendi Nobis sincère dilecti Georgii Pauli Stravii Episcopi Joppensis Nostri, dum viveret in Pontificalibus & Spiritualibus Vicarii Generalis operâ ac studio non mediocriter adjuti redigi fecimus. Porrò cum nihil æquè imperii imbecillitatem prodat, quam legum multiplicitas & observantium raritas, muneris Nostri est, summo id agere studio, ut quæ tam maturo discussa sunt judicio, tamque salubriter decreta, optatissimum sortiantur effectum. Nos itaque autoritate ordinariâ omnibus & singulis Nostræ jurisdictioni subiectis, Apostolicâ verò etiam exemptis, ut hæc decreta, omniaque

que

P R Æ F A T I O.

que & singula in eis contenta juxta tenorem suum, inviolabiliter & ad amussim observent & exequantur, districtè mandamus atque præcipimus.

Eâdem quoque Authoritate imperamus omnibus & singulis ad quos id spectat, ut etiam adhibitis, si necesse fuerit, censuris Ecclesiasticis, aliisque juris remediis, ac etiam invocato brachii sæcularis auxilio (si quorundam pertinax obstinatio aliter frangi nequeat) omnes sibi subjectos eadem observare realiter & cum effectu curent, atque compellant; ut verò eorum, quæ in hisce decretis Nostris præfiguntur, nullus ignorantiam prætereat, volumus atque etiam seriò præcipimus, ut omnes & singuli (quorum interest) eadem statuta quamprimum procurent, studiosè evoluant, & magnâ attentione ruminent, non tam ut sciant, quàm ut exactissimè observent, & opere adimplere satagant, frustra enim illa custodientur memoriâ, si non custodiantur & vitâ. Quapropter quotquot sive ordinaria Nostræ, sive Nobis à Sede Apostolica & Concilio Tridentino delegatæ jurisdictioni subjecti estis, magis satagite, ut per bona opera certam vestram vocationem & electionem faciat: hæc enim facientes non peccabitis aliquando, sic enim abundanter ministrabitur vobis introitus in regnum æternum Domini & Salvatoris JESU CHRISTI.

2. Pet. 1. v.
10. & 11.

DIRECTORIUM
SYNODALE

